Lietas Nr. C33342613
Lietas arhīva Nr. C-3426-13/5

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, 2013.gada 18.oktobrī

Rīgas rajona tiesa

tiesnese I.Strautiņa,

rakstveida procesā izskatīja civillietu AS „Norvik Banka" maza apmēra prasībā pret /pers. A/ par naudas piedziņu.

Konstatēja:

2013.gada 25.martā Rīgas rajona tiesā saņemts AS „Norvik Banka" (turpmāk arī – prasītājs, banka) maza apmēra prasībaspieteikumspret /pers. A/ (turpmāk arī – atbildētāja) par naudas piedziņu.

Prasības pieteikumā norādīts, ka 2006.gada 20.martā puses noslēgušas līgumu Nr.VK10007017 par VIVA norēķinu karšu izsniegšanu un lietošanu (turpmāk – līgums), saskaņā ar kuru prasītājs izsniedza atbildētājai kredītu Ls 500,00 apmērā ar ikmēneša procentu likmi 1,79%.

Kredīts sastāv no atļautā un neatļautā kredīta summas un saskaņā ar līguma 1.13.punktu atļautais kredīts ir kredīts prasītāja noteiktā limita ietvaros, savukārt līguma 1.14.punktā noteikts, ka neatļautais kredīts ir kredīts, kas pārsniedz prasītāja noteikto limitu.

Ar 2006.gada 17.augustā Papildnolīgumu Nr.1 pie līguma Nr.VK10007017 par VIVA norēķinu karšu izsniegšanu un lietošanu, kredīta limita summa tika palielināta līdz Ls 800,00.

Atbilstoši līguma 1.9. un 1.10.punktam, atbildētājai katra norēķinu cikla laikā bija jāsamaksā ikmēneša maksājumi.

Saskaņā ar līguma 5.3.punktu, ikmēneša maksājumi dzēš atbildētājas saistības pret prasītāju, t.sk., tiek atgriezts izmantotais kredīts, tiek maksāti procenti par atļautā kredīta izmantošanu, aprēķinātie līgumsodi un citi obligātie maksājumi saskaņā ar tarifiem, kuri ir līguma neatņemama sastāvdaļa.

Par neatļautā kredīta izmantošanu atbildētāja saskaņā ar līguma 5.10.punktu maksā līgumsodu par pārtēriņu 0,167 % dienā no neatļautā kredīta apjoma. Bez tam, līgumsodi par pārtēriņu tiek aprēķināti no dienas, kad prasītājs saņem informāciju par darījuma, kura rezultātā pieļauts atļautā kredīta pārtēriņš, veikšanu līdz tā dzēšanas dienai.

Saskaņā ar līguma noteikumiem, atbildētājai katra norēķinu cikla laikā (viens kalendārais mēnesis) bija jāveic ikmēneša maksājumi, nodrošinot pilnīgu saistību dzēšanu pret prasītāju.

Ja atbildētāja līdz maksājuma datumam nav samaksājusi ikmēneša maksājumu, tad saskaņā ar līguma 1.11 un 5.11.punktu atbildētājai jāmaksā līgumsods par termiņa nokavējumu no nesamaksātās ikmēneša summas 0,25 % dienā.

Atbildētāja nepildīja ar līgumu uzņemtās saistības, jo neveica maksājumus atbilstoši līguma apmaksas noteikumiem. Pēdējais maksājums tika veikts 2008.gada 21.februārī Ls 500 apmērā.

Pamatojoties uz Civillikuma 1587., 1590., 1716., 1717., 1720., 1753., 1756., 1757., 1759., 1765., 1943., 1946.pantu, lūdz tiesu piedzīt no atbildētājas par labu AS „Norvik Banka" atļautā kredīta parādu Ls 405,30, procentus Ls 169,50 un līgumsodu Ls 405,30, kopā piedzenot Ls 980,10, kā arī lūdz piedzīt tiesas izdevumus. Papildus lūdz noteikt prasītāja tiesības saņemt likumiskos procentus 6% gadā no piespriestās, bet nepiedzītās pamatsummas.

2013.gada 4.aprīlī atbildētājai nosūtīts prasības pieteikuma noraksts un paskaidrojumu veidlapa. Atbilstoši Civilprocesa likuma $250.^{21}$ panta otrajā daļā noteiktajam, atbildētājai izskaidrots, ka paskaidrojuma neiesniegšana nav šķērslis sprieduma taisīšanai lietā, kā arī par to, ka atbildētāja var lūgt lietas iztiesāšanu tiesas sēdē.

Pēc prasības pieteikuma noraksta nosūtīšanas atbildētāja rakstveida paskaidrojumus nav sniegusi, iebildumus nav cēlusi, lūgumus nav pieteikusi, jo visi tiesas atbildētājai sūtītie dokumenti atgriezti tiesai, - pēc uzaicinājuma tos saņemt pastā atbildētāja nav ieradusies.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma $250.^{25}$ panta pirmo daļu, ja puses nelūdz lietas iztiesāšanu tiesas sēdē vai tiesa neuzskata par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, lietas par maza apmēra prasībām tiesa izskata rakstveida procesā.

Puses nav lūgušas iztiesāt lietu tiesas sēdē, līdz ar to 2013.gada 14.maijā pusēm paziņots, ka lieta tiks izskatīta rakstveida procesā.

Puses nav pieteikušas noraidījumu tiesnesim.

Pārbaudījusi prasības pieteikumu un tam pievienotos materiālus, tiesa konstatē, ka prasība apmierināma pilnībā.

Tiesa secina, ka pušu starpā pastāv līgumiskās attiecības, ko apliecina lietas materiāliem pievienotais 2006.gada 20.martā starp prasītāju un atbildētāju noslēgtais līgums par Viva norēķinu karšu izsniegšanu un lietošanu Nr. VK10007017 (lietas11.lapa).

Faktu, ka piešķirto kredītu atbildētāja ir saņēmusi, apstiprina lietas materiāliem pievienotais klienta karšu konta izraksts par laika periodu no 2006.gada 20.marta līdz 2013.gada 14.martam (lietas 16.-18.lapa).

Prasītājs lūdz piedzīt pamatparādu Ls 405,30 apmērā.

No līguma izriet, ka atbildētājai, 2006.gada 20.martā tika piešķirts atļautais kredīts Ls 500 apmērā ar ikmēneša maksājumu Ls 25,81 un ar kredīta atmaksas termiņu – 24 mēneši.

Ar 2006.gada 17.augustā Papildnolīgumu Nr.1 pie līguma Nr.VK10007017 par VIVA norēķinu karšu izsniegšanu un lietošanu, kredīta limita summa tika palielināta līdz Ls 800,00 ar ikmēneša maksājumu Ls 41,30 un ar kredīta atmaksas termiņu – 24 mēneši.

Civillikuma 1587.pants noteic, ka tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējiem pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus.

Saskaņā ar Civillikuma 1590.pantu, katrai pusei ir pret otru pusi prasības tiesības par līguma izpildīšanu, līdz ar ko prasītājam ir tiesības prasīt tiesas ceļā piedzīt samaksu no atbildētājas.

Pie šādiem apstākļiem un, ņemot vērā, ka atbildētāja nav cēlusi iebildumus pret prasības pieteikumu, kā arī nav iesniegusi tiesā pierādījumus par pamatparāda summas apmaksu, līdz ar to no atbildētājas ir piedzenams pamatparāds par labu prasītājam Ls 405,30.

Prasītājs lūdz piedzīt procentus Ls 169,50 apmērā.

Civillikuma 1753.pants nosaka, ka ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu.

No noslēgtā līguma Nr.VK10007017 redzams, ka puses līguma 1.22.punktā vienojušās ievērot bankas noteiktos tarifus, kas ir neatņemama līguma sastāvdaļa. Noslēdzot līgumu, atbildētāja piekrita maksāt ikmēneša procentus 1,79% apmērā par atļauto kredīta izmantošanu, atbilstoši bankas noteiktajam tarifam.

Ņemot vērā, ka tiesa atzina par pierādītu, ka atbildētāja nav veikusi aizdevuma summas atdošanu un aizdevuma summa pilnā apmērā ir atradusies viņas lietošanā, tiesa uzskata par pierādītu atbildētājas pienākumu maksāt līgumiskos lietošanas procentus.

Ņemot vērā, ka tiesa ir konstatējusi, ka saistība, kas izriet no 2006.gada 20.martā noslēgtā līguma Nr.VK10007017, atbildētājai ir saistoša, tiesa atzīst, ka prasītājam ir tiesības prasīt arī procentus, tādēļ no atbildētājas prasītāja labā piedzenami procenti Ls 169,50 apmērā par laika periodu līdz 2013.gada 13.martam.

Prasītājs lūdz piedzīt līgumsodu Ls 405,30 apmērā.

Civillikuma 1716.pantā ir noteikts, ka līgumsods ir pametums, ko kāda persona uzņemas ciest sakarā ar savu saistību tādā gadījumā, ja viņa šo saistību neizpildītu vai neizpildītu pienācīgi. Kreditors var prasīt kā līgumsodu, tā arī līguma izpildīšanu, pirmkārt, ja tieši tā bijis norunāts; otrkārt, ja līgumsods bijis norunāts ne tik daudz par neizpildīšanu vispār, kā par neizpildīšanu īstajā laikā (Civillikuma 1720.pants).

Saskaņā ar Civillikuma 1717.pantu, līgumsodu var pievienot katram līgumam, un to var noteikt ne vien naudā, bet arī citās vērtībās. Līgumsoda apmēru noteic līdzēji, un tas nav aprobežots ar zaudējumu lielumu, kādi paredzami no līguma neizpildīšanas, kā arī tiesību saņemt līgumisko procentus.

Saskaņā ar līguma 1.11. un 5.11.punktu, ja atbildētāja līdz maksājuma datumam nav samaksājusi ikmēneša maksājumu, atbildētājai jāmaksā līgumsods par termiņa nokavējumu no nesamaksātās ikmēneša summas, saskaņā ar līguma tarifiem (0,25% dienā).

Tiesa atzīst, ka ir pierādīts atbildētājas pienākums maksāt līgumsodu saskaņā ar līguma norādītajiem punktiem, un tā kā atbildētāja nav apstrīdējusi līgumā noteikto līgumsoda aprēķināšanas kārtību, tiesa atzīst, ka līgumsods ir piedzenams prasītāja norādītajā Ls 405,30 apmērā.

Atbildētāja nav sniegusi paskaidrojumus, nav cēlusi iebildumus pret prasību un nav apstrīdējusi prasības pieteikumā minētos faktus, līdz ar to secināms, ka viņai nav pamatotu iebildumu pret prasību, un atbilstoši Civilprocesa likuma 96.panta piektajai daļai prasības pieteikumā norādītie fakti atzīstami par tādiem, kas nav jāpierāda.

Prasītājs lūdz piedzīt likumiskos 6% gadā no piespriestās, bet neizpildītās pamatsummas.

Civillikuma 1753.pants noteic, ka ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu.

Saskaņā ar Civillikuma 1756.pantu pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu. Savukārt Civillikuma 1759.panta 1.punkts noteic, ka procenti jāmaksā arī bez noteiktas norunas uz likuma pamata, par katru parāda samaksas

nokavējumu (nokavējuma procentus), kaut arī parāds pats par sevi būtu bezprocentīgs. Civillikuma 1765.pants paredz, ka, ja darījumā nav noteikts procentu apmērs, tad tas nolikts pa seši no simta gadā.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 195.pantam, prasītājam nosakāmas tiesības no parādnieka saņemt likumiskos 6% gadā par naudas parāda samaksas nokavējumu līdz sprieduma izpildei.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.pantu pirmo daļu, pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus.

Tādejādi no atbildētājas par labu prasītājam piedzenami tiesas izdevumi: nomaksātā valsts nodeva Ls 147,02 (lietas 9.,10.lapa), ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi Ls 3,30 (lietas 8.lapa).

Uz sprieduma taisīšanas brīdi ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi ir Ls 3,95, tādējādi saskaņā ar Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punktu no atbildētājas valsts labā piedzenami nesamaksātie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi Ls 0,65 (lietas 2.lapa).

Civilprocesa likuma 204.[1] pants noteic, ka,taisot spriedumu par naudas summas un tiesas izdevumu piedziņu, tiesa nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei, kas nedrīkst būt garāks par 10 dienām no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8., 41., 96., 97., 193., 195., 204.[1] pantu, tiesa

nosprieda:

prasību apmierināt pilnībā.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu akciju sabiedrībai „Norvik Banka", reģistrācijas Nr.40003072918, parāda pamatsummu Ls 405,30, procentus par laika periodu līdz 2013.gada 13.martam Ls 169,50, līgumsodu Ls 405,30, valsts nodevu Ls 147,02, ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus Ls 3,30, kopā Ls 1130,42 (viens tūkstotis simtu trīsdesmit lati, 42 santīmi).

Atzīt akciju sabiedrībai „Norvik Banka", reģistrācijas Nr.40003072918, tiesības līdz sprieduma izpildes dienai (izsoles dienai) saņemt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, likumiskos 6% gadā no parāda pamatsummas.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu valstij nenomaksātos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus Ls 0,65 (nulle lati, 65 santīmi).

Labprātīgi izpildot spriedumu daļā par ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu piedziņu valsts labā, samaksu veikt saņēmējam Tiesu administrācija, NMR 90001672316, saņēmēja iestāde Valsts kase, BIC kods: TRELLV22, kontā Nr.LV51TREL2190458019000, iemaksas mērķis: 21499 ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi, lietā Nr.C33342613, un maksājumu apliecinošu dokumentu norādītajā termiņā iesniegt Rīgas rajona tiesā.

Sprieduma labprātīgai izpildei noteikt termiņu - 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās.

Labprātīgi izpildot spriedumu daļā par tiesas izdevumu - ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu piedziņu valsts labā, maksājumu apliecinošu dokumentu iesniegt Rīgas rajona tiesā.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā 30 dienu laikā Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamentā, kasācijas sūdzību iesniedzot Rīgas rajona tiesā.

Tiesnese /paraksts/ I.Strautiņa

NORAKSTS PAREIZS

Rīga, 2013.gada 18.oktobris

Rīgas rajona tiesas tiesnese I.Strautiņa